

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

بیانیه

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۴۸۲۱۴۵ مورخ ۲/۲۴/۱۳۶۳ دولت درخصوص الحاق

دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی منع و مجازات

جنایت آپارتايدکه در جلسه علنی روز پنجشنبه ۱۳۶۳/۱۱/۴ مجلس

شورای اسلامی بالصلاح ماده واحده بتصویب رسیده است در اجرای اصل

نودو چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهارنظر آن شورای محترم

به پیوست ارسال میشود .

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

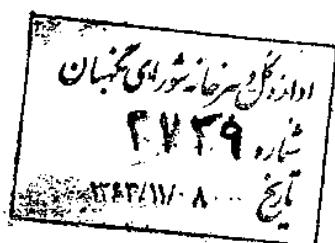

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ۹۸۴۵

تاریخ ۱۰ مهر ۱۳۹۰

پیوست

بیانیه

لایحه الحقائق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی منع و مجازات جنایت آپارتايد

مادة واحده - کنوانسیون بین‌المللی منع و مجازات جنایت آپارتايد مورخ نهم آذر ۱۳۵۲ (سی ام نوامبر ۱۹۷۳) مشتمل بر یک مقدمه و ۱۹ ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه تسلیم سند الحقائق آن به دولت داده می‌شود.

کنوانسیون بین‌المللی منع و مجازات جنایت آپارتايد

کشورهای طرف این کنوانسیون.

* با یادآوری مفاد منشور ملل متحده که طی آن تعهد نموده‌اند با همکاری سازمان ملل متحده اقدام مشترک و مجزائی جهت کسب احترام جهانی و رعایت حقوق بشر و آزادیهای اساسی برای همه افراد بدون هیچگونه تمایزی از لحاظ نژاد، جنسیت، زبان، و یا مذهب عمل آورند.

* با درنظر گرفتن اعلامیه جهانی حقوق بشر که طی آن اعلام شده است که تمام افراد بشر آزاد بدنی آمده‌اند و از نظر شان و حقوق برابری باشد و هر کسی بدون هیچگونه تمایزی از هر نظر منجمله نژاد، رنگ و ریشه ملیت، حق بر برخورداری از کلیه حقوق و آزادیهای مقرر در اعلامیه می‌باشد.

* با درنظر گرفتن اعلامیه مربوط به اعطای استقلال به کشورهای ملل تحت استعمار، که طی آن مجمع عمومی اعلام داشته است که جریان آزادی، جریانی مقاومت ناپذیر و تغییر ناپذیر بود و در جهت شان انسانی و پیشرفت و عدالت، باید به استعمار و کلیه روشهای جدایی نژادی و تبعیض‌های مربوط به آن خاتمه داده شود.

* با ملاحظه داشتن به کنوانسیون بین‌المللی در مورد از میان بردن کلیماشکال تبعیض کشورهای عضو بویژه جدایی نژادی و آپارتايد را مخکوم و جهت جلوگیری، منع و ریشه‌کن نمودن کلیه روش‌هایی که دارای چنین ماهیتی می‌باشند در سرزمینهای تحت حاکمیت خود، اقدام می‌نمایند.

* با ملاحظه داشتن به کنوانسیون جلوگیری و مجازات جنایت کشتار ذسته جمعی اعمال بخصوصی که احتمالاً مانند اعمال آپارتايد تلقی گردند طبق حقوق بین‌المللی یک جنایت محسوب می‌شود.

بیان

* با ملحوظ داشتن کنوانسیون مربوط به غیرقابل اجرا بودن محدودیتهای قانونی درمورد جنایت جنگی و جنایات برعلیه بشریت، اعمال غیر انسانی ناشی از سیاست آپارتاید به عنوان جنایات علیه بشریت بشمار می آیند.

* با ملحوظ داشتن اینکه، مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه‌های متعددی تصویب نموده که طی آنها سیاست‌ها و رژیمهای آپارتاید را بعنوان جنایت علیه بشریت محکوم گردیده است.

* با ملحوظ داشتن اینکه، شورای امنیت تاکید نموده است که آپارتاید و توسعه و تشدید مدام آن صلح و امنیت بین‌المللی را مختل نموده و در معرض تهدید قرار میدهد.

* با اعتقاد به اینکه کنوانسیون بین‌المللی منع و مجازات جنایت آپارتاید، انجام اقدامات موثرتری را در سطح بین‌المللی و ملی، بمنظور منع و مجازات جنایت آپارتاید امکان‌پذیر می‌سازد، مراتب زیر را مورد موافقت قرار می‌دهند.

ماده ۱-

۱- کشورهای طرف این کنوانسیون اعلام می‌دارند که آپارتاید جنایت برعلیه بشریت بوده و اعمال غیر انسانی که ناشی از سیاست‌ها و رژیمهای آپارتاید و نیز سیاست‌ها و روش‌های مشابه جدائی نزدی و تبعیض به ترتیبی که در ماده ۲ این کنوانسیون تعریف شده است، می‌باشد که اصول و حقوق بین‌المللی و بخصوص مقاصد و اصول منشور ملل متحده را نقض می‌کنند و نیز تهدیدی جدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی بشمار می‌آیند.

۲- کشورهای طرف این کنوانسیون، سازمانها، موسسات و افرادی که مرتکب جنایت آپارتاید گردیدند را مجرم اعلام می‌دارند.

ماده ۲- از نظر این کنوانسیون واژه "جنایت آپارتاید" که سیاست‌ها و رژیمهای مشابه جدائی نزدی و تبعیض نزدی را که در آفریقای جنوبی اعمال می‌گردد، شامل می‌شود، به دیگر اعمال غیر انسانی که بمنظور ایجاد و برقراری سلطه یک گروه نزدی بر گروه نزدی دیگر انجام می‌گردد و بطور سیستماتیک آنان را مورد ظلم قرار می‌دهد نیز اطلاق می‌گردد.

الف- انکار حق حیات یا آزادی شخصی درمورد عضوی اعضا یک گروه و یا گروههای نزدی نزدی از طریق .

۱- قتل عضو یا اعضا یک گروه و یا گروههای نزدی .

۲- وارد آوردن صدمات شدید روحی و جسمی بر یک گروه و یا گروههای نزدی بوسیله نقض آزادی و باحتیثت آنها و یا شکنجه نمودن، یا انجام رفتار و یا مجازات ظالمانه، غیر انسانی و تزدیلی درمورد آنان .

بیان

- ۳- از طریق خودسرانه و بسیار غیرقانونی اعضای گروه‌ها گروههای نژادی.
- ب- تحمیل تعمدی شرایط زندگی بریک گروه و یا گروههای نژادی که غرض از آن نابودی تمام یا قسمتی از گروه و یا گروههای مذبور باشد.
- ج- هرگونه اقدامات قانونی و بالاقدامات دیگر که منظور از آنها بازداشت گروه‌ها
- گروههای از مشارکت در زندگی سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، و فرهنگی کشور ایجاد تعمدی شرایطی جهت جلوگیری از توسعه یک چنین گروه یا گروههای بخصوص با محروم کردن اعضای یک گروه و یا گروههای نژادی از حقوق بشر و آزادی‌ها شامل، حق کار، حق تشکیل اتحادیه‌های کارگری مجاز، حق تحصیل، حق ترک و بازگشت بموطن، حق داشتن ملیت، حق آزاد بودن در رفت و آمد با اقامت، حق آزادی عقیده و بیان، حق آزادی تشکیل مجمع و یا انجمن مسالمت آمیز.
- د- هرگونه اقدام در جمله اقدامات قانونی که منظور از آنها تقسیم جمعیت براسان مرزهای نژادی از طریق ایجاد جایگاهها و محله‌های جداگانه‌برای اعضا گروه و یا گروههای نژادی، تحریم ازدواج‌های مختلف در بین اعضای گروههای نژادی مختلف، سلب مالکیت ارضی از اعضای یک گروه یا گروههای نژادی باشد.
- ه- استثمار از نیروی کار اعضای گروه‌های نژادی بخصوص با تکلیف نمودن کار اجباری به آنان؛
- و- تعقیب و آزار سازمانها و اشخاصی که مخالف آنها پارتايد باشد، از طریق محروم نمودن آنان از حقوق و آزادی‌های سیاسی.
- ماده ۳- مسوولیت جزائی بین‌المللی، صرف نظر از انگیزه در مورد افراد و یا اعضای سازمانها، و موسسات و نمایندگان دولت اعم از اینکه درکشواری که این اقدامات انجام گردیده وبا درکشوار دیگری اقامت دارند، طبق شرایط ذیل به‌جاگذازده می‌شود.
- الف- ارتکاب شرکت در تحریک مستقیم و یا موافعه در انجام اعمال ذکر شده در ماده ۲ این کنوانسیون،
- ب- همدستی مستقیم، تشویق ویاهمکاری در ارتکاب جنایت‌آپارتايد.
- ماده ۴- کشورهای طرف قرارداد این کنوانسیون تعهد می‌نمایند.
- الف- تدبیر قانونی و یا تدبیر ضروری بمنظور منع و همچنین جلوگیری از هرگونه تشویق جنایت‌آپارتايد و یا سیاستهای مشابه جدائی نژادی طلبی و یا مظاهر آن تصویب نمایند، اشخاصی را که مرتکب این جنایت گردیده‌اند مجازات نمایند.
- / تصویب تدبیر قانونی، قضائی و اجرائی برای تعقیب، محاکمه و مجازات افراد مسؤول و یا متمهم به‌اعمالی که در ماده ۲ این کنوانسیون تعریف گردیده است بر طبق

بیان

صلاحیت خود ، خواه این افراد در قلمرو کشوری که در آنجا این اعمال را مرتكب گردیده‌اند سکنی داشته باشند یا اتباع آن دولت و یادولت دیگری بوده و یا فاقد تابعیت باشند .

ماده ۵ - افراد متهم به ارتکاب اعمالی که در ماده ۲ این کنوانسیون بیان گردیده است ، ممکن است توسط دادگاه ذیصلاح هرکشور طرف این کنوانسیون که درمورد شخص متهم دارای صلاحیت قضائی دولت ، محاکمه و یا توسط دیوان کیفری بین‌المللی از سوی آن کشورهای طرف که صلاحیت آنرا پذیرفته‌اند محاکمه شوند .

ماده ۶ - کشورهای طرف این کنوانسیون تعهد می‌نمایند که تصمیمات اتخاذ شده توسط شورای امنیت را که هدفش جلوگیری ، منع و مجازات جنایت آپارتايد است طبق منشور سازمان ملل متحد قبول و اجرا نمایند و دراجرای تصمیمات اتخاذ شده توسط دیگر ارکانهای ذیصلاح سازمان ملل بمنظور نیل به مقاصد این کنوانسیون ، همکاری نمایند .

ماده ۷ -

۱ - کشورهای طرف این کنوانسیون تعهد می‌نمایند که گزارش‌های ادواری در مورد تدابیر قانونی ، قضائی ، اجرائی و یا تدبیر دیگری که تصویب نموده‌اند گروهی که بر طبق ماده ۹ این کنوانسیون تشکیل شده‌است تسلیم نمایند و مقررات این کنوانسیون را بعورد اجرا گذارند .

۲ - نسخی از این گزارشها توسط دبیرکل سازمان ملل متحد به کمیته ویژه آپارتايد ارسال خواهد شد .

ماده ۸ - هرکشور طرف این کنوانسیون می‌تواند از هر کشوری ذیصلاح سازمان ملل درخواست نمایند ، بمنظور جلوگیری و منع جنایت آپارتايد بر طبق منشور ملل متحد هر اقدامی را که مقتضی میداند بعمل آورد .

ماده ۹ -

۱ - رئیس کمیسیون حقوق بشر باید گروهی مشکل از ۳ عضو کمیسیون حقوق بشری که در ضمن از نمایندگان کشورهای طرف این کنوانسیون نیز بشماری آیند ، تعیین خواهد نمود تا کلیه گزارش‌های را که کشورهای طرف این کنوانسیون بر طبق ماده ۷ ارائه می‌نمایند مورد رسیدگی قرار می‌دهند .

۲ - اگر در بین اعضای کمیسیون حقوق بشر نمایندگانی از کشورهای طرف این کنوانسیون وجود نداشته باشد و یا اگر تعداد این نمایندگان کمتر از سه نفر باشد ، در آن صورت دبیرکل سازمان ملل بعد از مشورت با کلیه کشورهای طرف این کنوانسیون ، نماینده و یا نمایندگانی از کشورهای طرف این کنوانسیون که از اعضای کمیسیون حقوق بشر هستند تعیین خواهد کرد تا در کارگروهی که بر طبق بند یک این ماده تشکیل شده‌است شرکت نمایند

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

شاره

تاریخ

پیوست

-۵-

بیان

تا آن هنگام که نمایندگان کشورهای طرف این کنوانسیون به عضویت کمیسیون حقوق بشر انتخاب شدند.

۳- این گروه می تواند قبل از شروع یا بعد از پایان جلسه کمیسیون حقوق بشر در طی مدتی که بیش از ۵ روز نخواهد بود تشکیل جلسه دهد تا کلیدگزارشہای ارائه شده طبق ماده ۲ را بررسی نماید.

ماده ۱۰ -

۱- کشورهای طرف قرارداد این کنوانسیون به کمیسیون حقوق بشر این اختیار را می دهند که .

الف - از ارکانهای سازمان ملل درخواست نماید، در هنگام از سال نسخ دادخواستها طبق ماده ۱۵ کنوانسیون بین المللی در مورد رسیده کن کردن کلیه اشکال نژاد پرستی توجه آنرا به شکایات مربوط به اعمالی که در ماده ۶ این کنوانسیون ذکر گردیده است، نیز جلب نمایند.

ب - این کنوانسیون، تهییه فهرستی از افراد، سازمانها، موسسات و نمایندگان دولتها، که ادعا شده است مسؤول جنایت عنوان شده در ماده ۲ این کنوانسیون می باشد و همچنین آنهایی که توسط کشورهای طرف این کنوانسیون اقدامات قضائی در مورد آنها بعمل آمده است براساس گزارشہای ارکان ذیصلاح ملل متحده گزارشہای اداری ارائه شده توسط کشورهای طرف این کنوانسیون .

ج - درخواست اطلاعات از ارکان ذیصلاح سازمان ملل در مورد اقدامات اتخاذ شده توسط مقامات مسئول اداره سرمینهای تحت قیمه میت وزیر خود مختار و کلیه سرمینهای دیگری که قطعنامه شماره ۱۵۱۴ مورخ ۱۴ دسامبر ۱۹۶۵ مجمع عمومی سازمان ملل شامل آنان می گردد و درباره آن افرادی که ادعا شده است مسؤول جنایتهای مذکور در ماده ۲ کنوانسیون بوده و بنظر می رسد که تحت صلاحیت اداری و سرمینی آن می باشد.

۲- تا زمان تبلیغ به مقاصد اعلامیه اعطای استقلال به کشورها و مردم تحت استعمار، مندرج در قطعنامه ۱۵۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل مقررات این کنوانسیون، به هیچ وجه حق تسلیم دادخواست که توسط دیگر اسناد بین المللی و یا سازمان ملل متحده موسسات تخصصی آن اعطای گردیده است، محدود نخواهد گردید.

ماده ۱۱ -

۱- اعمالی که در ماده ۲ این کنوانسیون ذکر گردیده است نباید از لحاظ استرداد مجرمین جرم سیاسی تلقی گردد.

۲- کشورهای طرف این کنوانسیون تعهد می نمایند که در چنین مواردی طبق قوانین

بیان

خود و معاهدات معتبر، اجازه استرداد مجرمین را بدنهند.

ماده ۱۲- اختلافات بین کشورهای طرف قرارداد این کنوانسیون در مورد تفسیر موارد اجرا و اجرای این کنوانسیون از طریق مذکورة نیز حل و فصل نشده باشد باید بر اساس درخواست کشورهای طرف اختلاف به دیوان بنین‌المللی دادگستری ارجاع گردد بغير از مواردی که مطرفین این اختلاف درمورد حل و فصل اختلاف به نحوه دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۱۳- این کنوانسیون برای امضاء توسط همه کشورها مفتوح می‌باشد، هر کشوری که این کنوانسیون را قبل از باجرا در آمدن امضاء نکند، می‌تواند بعداً به آن ملحق شود.

ماده ۱۴-

۱- کنوانسیون حاضر موکول به تصویب می‌باشد. اسناد تصویب نزد دبیرکل سازمان ملل تودیع خواهد شد.

۲- الحق به کنوانسیون از طریق توابع اسناد الحق نزد دبیرکل ملل متحده صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۵-

۱- کنوانسیون حاضر سی روز پس از تودیع بیستمین سند تصویب یا الحق نزد دبیرکل سازمان ملل، نافذ خواهد بود.

۲- درمورد هر کشوری که کنوانسیون حاضر از این پس از تودیع بیست سند تصویب یا الحق، مورد تصویب قرارداد و یا به کنوانسیون ملحق شده، این کنوانسیون به روز پس از تاریخی که دولت مذبور سند تصویب یا الحق خود را تودیع کرده است، قابلیت اجزاء خواهد کرد.

ماده ۱۶- کشور عضو ممکن است طی تذکاریه کتبی به دبیرکل ملل متحده، کناره‌گیری خود را از کنوانسیون اعلام نماید این کناره‌گیری یک سال بعد از تاریخ دریافت اخطاریه توسط دبیرکل سازمان ملل به‌اجرا درخواهد آمد.

ماده ۱۷-

۱- هرگونه درخواست بمنظور اصلاح این کنوانسیون می‌تواند در هر زمان توسط هر کشور عضو، طی تذکاریه کتبی خطاب به دبیرکل سازمان ملل، صورت گیرد.

۲- اگر قرار باشد اقداماتی درمورد یک چنین تقاضایی صورت گیرد، مجمع عمومی سازمان ملل متحده درمورد آنها اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

ماده ۱۸- دبیرکل سازمان ملل باید موارد ویژه ذیل را به اطلاع کشورهای عضو برساند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

مقدمه

- ۷ -

شماره ۹۸۴

تاریخ ۱۳۶۸

پیوست

۱- امضا تضویب، الحاق طبق مواد ۱۳ و ۱۴

۲- تاریخ با جواز در آمدن کنوانسیون طبق ماده ۱۵

۳- کناره‌گیری طبق ماده ۱۶

۴- تذکاریه طبق ماده ۱۷

ماده ۱۹ -

۱- کنوانسیون حاضر که متنهای چینی، انگلیسی، فرانسه، روسی، اسپانیولی آن
بطوریکسان معتبر می‌باشد، در بایکانی‌های سازمان ملل متعدد تودیع خواهد شد.

۲- دبیرکل سازمان ملل فسخ گواهی شده این کنوانسیون را به تمام کشورها ارسال
خواهد داشت.

لایحه قانونی فوق مشتمل بر ماده واحده و متن کنوانسیون (شامل یک مقدمه و ۱۹
ماده) در جلسه روز پنجم بهمن ماه یکهزار و سیصد و شصت و سه به تصویب
مجلس شورای اسلامی رسیده است .

رئيس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی